

PEVSKI ZBOR UČITELJSTVA UJU
V L J U B L J A N I

PROGRAM
KONCERTA

5. JANUARJA 1931. OB 20. URI

DIRIGENT: KUMAR SREČKO

SOPRAN SOLO: MEZE ANICA

PEVSKI ZBOR UČITELJSTVA U
LJUBLJANI

KONCERT PROGRAM

2. JANUAR 1931 OB 8.00 UTR

DIREKTOR: KUPAR SREČKO

SOBNA SOU-TEŽNICA

UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI

SPORED:

- Adamič Emil: **Tri duhovne pesmi:**
1. **Jutranja pesem** (Adama Bohoriča napev iz leta 1584.)
 2. **»Kedar pride poslednji čas.«** (Jurija Dalmatina napev iz leta 1584.)
 3. **Češčena si, Marija!** (Mati-je Kastelca napev iz leta 1678.)
- Lajović Anton: **Bolest je kovač
Spomladni spev**
Mešani zbori.
- Škerjanc L. M.: **Iskre**
- Adamič Emil: **Sestrica** Ženska zbor a in sopran solo
- Osterc Slavko: **Konja jezdi aga
Pesem o suhi muhi.**
Mešana zbor a
- Adamič Emil: **Pet otroških pesmi:**
1. **Biba leze**
 2. **Zajček je lepa reč**
 3. **Micika majčkena**
 4. **Zazibalka**
 5. **Micikina žlahta**
- Sopran solo A. Meze
- Kogoj Marij: **Breza
Zvončki
Mladinska**
- Adamič Emil: **Lenuhi
Tri pure
Izpraševalnica
Pastirci vi
Jurjevanje**
Ženski zbori s klavirjem
- Foerster Anton: **Z glasnim šumom s kora**
- Lajović Anton: **Pastirčki
Kroparji
Medved z medom**
- Hubad Matej: **Potrkan ples**
Mešani zbori

Tri duhovne pesmi.

Adamič Emil

Jutranja pešem.

Minila je že strašna nuč,
iz teme je postala luč,
veseli dan zdaj gori gre,
solnce svojo luč razproste.

Vzdiguimo, Bog, k Tebi naš glas,
Ti, Bog, resničnu vsliši nas,
si vkažal nam prav moliti,
obljubil si nas vslišati.

Tebi, o Bog, poročimo
dušo, telo, kar imamo
sebe, oča, mater lubo,
bratce, sestrice, vso družbo.

»Kedar pride poslednji čas.«

Kedar pride poslednji čas,
da jaz bom moral vmreti,
o Jezu Krist, kir si za nas
tudi moral trpeti,
stoj meni zvesto na strani,
pred hudobo mene brani,
s svojo roko me vzami!

Zato Te prosim jaz, o Bog,
vsliši mi prošnjo mojo,
reši me tudi iz nadlog,
skaži mi milost svojo!
Vse grehe odpusti meni,
pripelji me tudi k sebi
v večno življenje. Amen.

Češčena si, Marija!

Češčena si Marija, Ti!
blagruje te in vse časti!
Nebeški angelci slave
slave na zemlji te ljudje!
Marija, ti, češčena si!

Pohlevno k tebi kličemo,
v dolini solz vzdihujemo:
»Pomagaj ti nam v sveti raj,
živeti tam na vekomaj!
Raduj se, o Marija!«

Bolest je kovač.

Lajovic Anton

(prevedel) F. Finžgar

Bolest je kovač
za moje srce.
Na njenem ognjišču
mi strast gori.
Vedno strašni vihar
v žerjavico srca
divje sopiha
in grozne plamene
pali mi besno.

Bolest pa neusmiljeno
kuje srce,
dokler trdo ni
kakor jeklo kaljeno.
Dobro kuje bolest!
Ne stare vihar
in mraz ne požge
in rja ne sne,
kar bolest je skovala!

Pomladni spev.

Lajovic Anton

(prevedel) F. Finžgar

Ko vijolice spet zacveto,
k cvetju tožno zaželi srce,
duši moji je tako sladko,
kot rodilo bi se v njej nebo,
ker stezice moje rožice krase.

Blažen hodim mirno sred livad,
moje duše sanje so z menoj.
V meni spev se dviga lepih nad,
moje srce pije kelih zlat,
ki iz cvetnih čaš ima sladak napoj!

Iskre.

Škerjanc L. M.

A. Aškerc

Kadar kaplje dežja rahle
padajo na zemljo žejno,
vse razrastejo se setve
po zelenih, bujnih njivah...

Kadar iskre svetle misli
v dušo padajo globoko,
po srca skroviščih tajnih
mlada vzklijejo tam čustva.

Sestrica.

Adamič Emil

S. Sardenko

Nekdo na vrata potrklja:
»Mladiči moji, ste doma?«
»Doma smo, kdo pa si, povej,
odpret ne pojdemo ti prej!«
»Sestrica vaša iz nebes.«
»Lepo je to, a če je res?
No, kakšni tvoji so lasje?«
»Kot solnčni žarki rumene.«

»A tvoj obraz, kaj je rumen?«
»Iz samih rožic je spleten.«
»Kako pa gledaš, povej.«
»Še vse ganila sem doslej!«
»A kakšno tvoje je ime?«
»Pomlad mi pravijo ljudje.«
»Odprimo ji, odprimo ji.
A ti pomlad, a ti pomlad
privedi nas do cvetnih trat!«

Konja jezdi aga.

Osterc Slavko

Cvetko Golar

Iz bosanskega perivoja

Konja jezdi aga Hasanaga
po koruzi, po zeleni jasi.
Poči prazna puška
in zadene Hasanago
pod kolena na junaško čelo.
Mrtev pade aga Hasanaga,
živ domov priskače.
Tam lovita dva odrta hrta,
ulovita pisana dva zajca.
Nese jajca mu kokoš pečena,
pojejo mu v loncu petelini.

Pesem o suhi muhi.

Osterc Slavko

Belokranjska

Prišli so trije roparji,
komaj so muho prodali.
Suho muho kumerno
tidrarara, tidrararo!
Prišel je vinički Miha,
rekel je: »Komaj še diha!«
Prišle so prelice iz Kale,
komaj so muho zvezale,
suho muho kumerno
tidrarara, tidrararo.
Prišel je semiški Ivec
in je prinesel najboljši krivec.
Prišel je ločki Matijček,
ta je prinesel velik betiček.
Prišli so trije mesarji,

komaj so muho zaklali.
Prišla je Čofkova Minka,
komaj izpila je kri iz pominka
Prišla je Škofova Marala,
komaj je muho razparala.
Prišel je Šintarjev Jože,
komaj je dal muho iz kože,
suho muho kumerno
tidrarara, tidrararo.
Prišle so popove dekle,
komaj so čreva izvlekle.
Prišel je tiger iz gase
in jim odnesel najboljše klobase
suhe muhe kumerne
tidrarara, tidrararo!

Pet otroških pesmi.

Adamič Emil

Narodno besedilo

Biba leze.

Biba leze,
biba ni,
tovor nese,
osel ni,

roge ima,
kozel ni,
kaj je to?
Polž je, polž!

Zajček je lepa reč.

Zajček je lepa reč,
repa nima neč,
pesem še rad bi pel,
pa je ni več.

Micika je majčkena.

Micika majčkena,
krilo veliko,
rasti brž, rasti brž,
da bo prav krilo!

Če sem prav majčkena,
pa bom bogata,
imam sto tolarjev
in dva dukata.

Zazibalka.

Tutaj, ninaj, dete mlado,
da bi rado spančkalo,
da te bi varval večni Bog,
Bog oče sin in sveti Duh!

Jaz te bom zazibala,
jaz te bom prekrižala,
sveti angel naj varje te,
sveta Trojica varuj te!

Micikina žlahta.

Micka, o Micka,
kaj delaš doma?
Al' šivaš, al' pleteš
za svojga moža?
Kdo je tvoj mož?
»Petelin kokoš.«

Kdo je tvoj oče?
»Petelin kokoče.«
Kdo je tvoj brat?
»Petelin kosmat.«
Kdo je tvoj stric?
»Petelin z goric.«

Breza.

Kogoj Marij

Zopet šuma zeleni.
Pa kako je s tabo breza?
Meni dobro se godi.
A ko hladen vetrič veje?
Toplo suknjico imam.
A ko temna noč nastane?
Travam bajke šepetam.
A ko žgoče solnce sije?

Širok Karel

Pod menoj je hladen vir.
A ko tresejo te vetri?
Se jim klanjam venomer.
A ko pade temna slana?
Takrat malo potrpim.
A ko snežec te pokrije?
Takrat pa lepo zaspi.

Zvončki.

Kogoj Marij

Zvončki beli po dolinah
zazvončkljali so,
v zlatem vozu zopet pomlad
pripeljali so.

Fanči Dolenčeva

Zveselili so se malčki
lepih zvončkov teh,
ter domov so jih prinesli
v ročicah obeh.

Zvončki beli pa zvonili
dalje, dalje so,
dokler niso privabili
drugih cvetk nam na zemljo.

Mladinska.

Kogoj Marij

Najlepši čas, mladostni čas;
kipi srce, cveti obraz,
blesti, žari se ves nam svet.

S. Gregorčič

Najlepši čas, čas mladih let.
Mladost, ti naše sreče raj,
sijaj nam, cveti vekomaj.

Lenuhi.

Adamič Emil

Štirje voli, pet rogov,
očka, mamce ni domov,
dekle dremlje, hlapec spi,
naše delo pa stoji.

Narodno besedilo

Tri pure.

Adamič Emil

Narodno besedilo

Tri pure, tri race,
tri bele gosi
nocoj so čebljale
krog naše vasi.
Bi rade plesale,
pa godcev ni b'lo,

so godce najele,
prostora ni b'lo.
Tri pure, tri race,
tri bele gosi
nocoj so čebljale
krog naše vasi.

Izpraševalnica.

Adamič Emil

Narodno besedilo

Hej, pastirci, dam ženimo!
Še pasimo, še pasimo!
Kaj bomo delali?
Lešnike tolkli.
Kje pa je kladivo?
Tam za grmom.
Kje pa je tisti grm?
Koža ga je snedla.
Kje pa je koza?
V vodo je skočila.

Kje je pa voda?
Golobčki so jo spili.
Kje so pa golobčki?
Gospoda jih je snedla.
Kje je ta gospoda?
Vrh Grintovca je šla
in doli je skočila,
kosti si polomila,
didrajlala!

Pastirci vi!

Adamič Emil

Narodno besedilo (božična)

Pastirci vi,
kaj se vam zdi,
al' ste kaj slišali?
Veseli glas
gre dol do nas,
z nebes veseli glas:
»Gloria in excelsis Deo,«
lepo angelci pojejo,
lepo pojo na čast Bogu,
odprto je nebo.

Tja pojdite
in molite
Zveličarja Boga!
Kot angelci zapojte vsi
kar glas moči ima:
»Glorija.....«

Svet' Jožef
in Marija
pa sta srečna sveti čas.
Z nam' molita
in pojeta,
prepevata na glas:
»Glorija.....«

Jurjevanje.

Adamič Emil

Fr. Žgur

Igraj, sviraj na piščalko
pešem živi poskakalko,
brundaj v dudo na svireli,
v duši čudo... hej veseli!
Sveti Jurij, sveti Jurij,
tam čez polje belca jezdi,

dve oči ima, dve zvezdi,
brž odprite okna, duri,
jaha v halji mi zeleni,
kodri solnčni mu prameni.
Zdravo Jurij, polje ravno,
igraj kolo naše slavno.

»Z glasnim šumom s kora.«

Foerster Anton

S. Jenko

Z glasnim šumom s kora
orgle so donele,
druži se z donenjem
glas soseske cele:
»Bodi počesčena, rajska ti Devica,
vseh nebes in zemlje, naših src kraljica!«
Tak soseska poje in na prsi bije.
Skoz visoka okna jasno solnce sije!

Pastirčki.

Lajovic Anton

Oton Župančič

Bilo je sedem hudih let,
bilo je sedem pustih paš,
bilo je sedem suhih krav.

Sedmero je pastirčkov nas,
zdaj tolste krave gonimo,
na polno pašo hodimo,
okrogle pesmi piskamo.

Saj smo prebili sedem let,
prebili sedem hudih let,
prepasli sedem suhih krav,
da ni nobeden joj dejal.

Kroparji.

Lajovic Anton

Oton Župančič

Kdo pa tisti so štokljači?
To so kropenski kovači,
to žebjarji so iz Kroepe,
hodijo ko v mlinu stope:
cop, cop, lop, lop.

Kdo pa tisti so trkljači?
To so kropenski kovači,
kladivo jim v roki pleše,
pesmi poje iskre kreše;
plenk, plenk, žvenk, žvenk

Medved z medom.

Lajovic Anton

Oton Župančič

Skoči, brate, na medveda!
Pa zakaj?
Ukradel nam je lonec meda.
Pa zakaj?
Lačni so mu medvediči.
Pa zakaj?
Prazni so še vsi grmiči.
Pa zakaj?
Saj ne upajo si cvesti.
Pa zakaj?
Sneg bi utegnil jih zamesti.
Pa zakaj?

Burja se čez plan hohoče.
Pa zakaj?
Jug je prepoditi noče.
Pa zakaj?
Ko pa ni še božja volja!
Bratec aj!
Božja volja je najbolja.
Naj le jug na burjo mahne
in pomlad na zemljo dahne,
cvet in sad rode grmiči,
najedo se medvediči.
Tokrat skočim za medvedom
pa mu vzamem lonec z medom.

Potrkan ples.

Hubad Matej

Narodna šaljivka iz blejske okolice na Gorenjskem.

Igra je vkazana,
tla so namazana;
hoj, hej, hoj, hej,
kaj bo pa zdej?
Zahvaljen bod' ljubi moj zet,
ki prišel si pikasto vzet.
Je pikasta, lisasta,
šepasta, vegasta,
skrinjo pa polno ima
suh'ga zlata.
Tralala....
Pm, pm, pm,
pm, pm, pm,
hoj, hej, hoj, hej,
kaj bo pa zdej?
Zdaj ljubica, udari v roko,
skočiva le hitro v kolo;
roka naj roke se trdno drži,
lice pa naj se veselja žari.
Tralala....

Igra je vkazana,
tla so namazana,
hoj, hej, hoj, hej,
pod se ogrej.
Tolaži se, dobro moj sin,
saj nisi edini trpin.
Tud' moja je muhasta,
sitna, jezikasta,
trdih pesti
in koščenih je rok.
Tralala....
Pm, pm, pm,
pm, pm, pm,
hoj, hej, hoj, hej,
kri se razgrej.
Zdaj, ljubica, daj mi roko,
da ljubiš me vedno zvesto.
Bela ko sneg, rdeča ko kri,
v srcu si mojem zapisana ti!
Tralala....

